Tiszperger József

Örökkévaló

3. Rész

A Sárkány Ébredése

Tiszperger József

Örökkévaló

3. rész

A sárkány ébredése

A nagy vonatállomás mellett találkoztak, mert innen indult a busz fel a hegyre, az erdőbe.

A három jó barát. Kirándulni készültek.

Na nem olyan nagy túrára, csak egy félnaposra a város szélére, de azért rendesen bevásároltak.

Megtömték a hátizsákjaikat előre csomagolt szendvicsekkel, energiaitallal, és sörrel.

Hárman indultak, egy lány, és két fiú.

Krisztina igazából Máté barátnője volt, de Sebi már régóta annyira jó barátjuk volt, hogy jól megvoltak hármasban is.

Gyakran szerveztek közös programokat.

Máté még a középiskolában ismerte meg Sebestyént, világra szóló haverok lettek, és amikor Krisztina személyében megtalálta valóban élete párját, a barátság ettől nem szakadt meg.

Ugyanis Krisztina nagyon hamar megkedvelte Sebit.

Mindhárman rockerek voltak, a lány egy induló zenekarban énekelt, Máté egy másik bandában gitározott, Sebi meg egy gyárban dolgozott.

A megállóban találkoztak, üdvözölték egymást.

Sebi kissé elgyengült a látványtól. Krisztina amellett, hogy folyamatosan feldobta a hangulatot, még vonzó nő is volt egyben.

Ezúttal is nagyon csinosan öltözködött, talán kissé oda nem illőn is.

A kötelező acélbetétes bakancs, és a hátizsák stimmelt, de a feszülős fekete nadrág, és a kék bársonyos felső inkább egy diszkóba illett volna, mint az erdőbe. Oda is csak akkor, ha a lány azért megy le, hogy némi csodálatot gyűjtsön be.

A busz már benn állt, így felültek rá, de még várni kellett az indulásig.

Sebi hideg sört osztott szét a hátizsákjából. Társai hálásan fogadták.

Hét ágra tűzött a nap, így elégedetten kortyolgattak.

A srác otthonról hozta a hűtőből, ahonnan csak közvetlen indulás előtt vette ki. Amúgy is volt mellettük jégakku.

Egy rendőrségi helikopter húzott át az égen, és Sebi jól megbámulta az ablakon keresztül.

Kissé zavarban volt, de nem a vele szemben ülő pár miatt, hanem azért mert más emberek is látták őt velük.

Ha hármasban maradtak, ez az érzés elmúlt.

Nem akart ő semmit Krisztinától. Amúgy meg kifejezetten jól érezték magukat együtt. Kicsit nagyobb ütemben fogyott a sör, mint normál esetben.

Aztán a busz végre elindult.

Amikor a hegy lábához ért, igencsak nekilódult. Valószínűleg nem tudott volna felmenni másképp.

Az út ugyan kanyargott rendesen, de még így is nagyon meredek volt fölfelé.

Máté megcsókolta a lányt.

Sebinek eszébe jutott egy vicc, amit a munkahelyén hallott hét közepén, azt elmondta, és ezen jót nevettek.

Krisztina meg is jegyezte:

- Sebi, te annyira jó fej vagy!

Ettől aztán dagadt a melle rendesen, bár ennek más körülmények között nagyobb jelentőséget tulajdonított volna.

Éppen azon volt, hogy kiürítse a sörös dobozát, amikor a busz váratlanul fékezett, emiatt az étel félrement, és hosszú, göndör szakállára csorgott.

A párocska nevetett, ő pedig igyekezett újra szalonképessé tenni magát.

" Ilyen is csak velem történhet! " - gondolta.

Az út kezdett unalmassá válni, de hirtelen Máté felugrott, hogy itt kell leszállni.

- Már épp ideje volt! - mormolta Sebi.

A srácok egyből az erdő szélén könnyítettek magukon.

Krisztina jelezte, hogy neki is kell, de ő majd valahol beljebb fogja elintézni.

Így hát kezdetét vette a kirándulás.

A fák egész az ég felé törtek, némelyik olyan magas volt mint egy négyemeletes ház.

A turistajelzéseket követve hatoltak egyre beljebb az erdőbe.

Az ösvény elég széles volt, és mély. Itt még gyakran jártak az emberek, ez arra utalt.

- Ma telihold lesz, tudtátok? - kérdezte Krisztina.

Máté csak hümmögött, Sebi meg megengedett magának egy kisebb farkasvonyítást.

A fák lombjai közül helyenként csodás ragyogással tört át a napfény.

Sebestyén nagyban énekelni kezdett egy dalt, amit Máté is ismert, s erre ő is rázendített.

Krisztina csak nevetett rajtuk.

Katonadal volt, ehhez ő nem csatlakozhatott.